ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการ ทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย โดยมีจุดมุ่งหมายในการ ศึกษาที่สำคัญ 4 ประการ คือ ประการแรก เพื่อศึกษาว่าพนักงานที่อยู่ในสถานการณ์การทำงานที่ แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด และพบใน พนักงานประเภทใดบ้าง ประการที่สอง เพื่อศึกษาว่าพนักงานที่มีจิตลักษณะแตกต่างกัน จะมีพฤติ กรรมการทำงานอย่างปลอดภัยแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด และพบในพนักงานประเภทใดบ้าง ประการที่สาม เพื่อศึกษาว่าพนักงานที่อยู่ในสถานการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน และมีจิตลักษณะ ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด และ ประการที่สี่ เพื่อหากลุ่มพนักงานที่มีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยเว้าขน้อยกับน้อย และปัจจัยเชิง เหตุที่สำคัญของพฤติกรรมกังกล่าว

กรอบแนวคิดด้านสาเหตุประเภทต่าง ๆ ของพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยในการ ศึกษานี้ มีพื้นฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) นอกจากนี้ใน การวิจัยนี้ยังได้ศึกษาสาเหตุทางจิตลักษณะโดยใช้ตัวแปรจาก ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม (ควงเดือน พันธุมนาวิน, 2536) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen & Fishbein, 1974) รวมทั้งตัวแปรที่ สำคัญเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจในตน (Rotter, 1966) และการสนับสนุนทางสังคมในหน่วยงาน (House, 1981) มาศึกษาเป็นปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรง งานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย ใน เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 5 โรงงาน (บริษัท) โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Quota Random Sampling รวมเก็บข้อมูลพนักงานในโรงงานได้ทั้งสิ้นจำนวน 485 คน เป็นเพศชาย จำนวน 183 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 302 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 25 ปี และได้รับ การศึกษาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 9 ปี

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlational Comparative Study) ตัวแปรอิสระหลักในการวิจัยมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง เป็นกลุ่มตัวแปรค้านสถานการณ์ในการ ทำงาน ประกอบค้วย 4 ตัวแปร คือ การสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้า การรับรู้สภาพแวคล้อม ที่เสี่ยงในโรงงาน การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน และการทำงานหนักเกินไป กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มตัวแปรค้านจิตลักษณะเดิมของพนักงาน ประกอบค้วย 3 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตคื ลักษณะมุ่งอนาคตกวบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน และกลุ่มที่สาม เป็นกลุ่มตัวแปรค้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบค้วย 3 ตัวแปร คือ ความรู้เกี่ยวกับการทำงานอย่างปลอคภัย ทัศนคติที่คีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอคภัย และความเครียคในการทำงาน ส่วนตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอคภัย ประกอบค้วย 2 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอคภัย ปละกอบค้วย 2 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอคภัย รวมทั้งยังมี กลุ่มตัวแปรค้านลักษณะชีวสังคมภูมิหลังของพนักงานค้วย ซึ่งใช้ในการแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อการ วิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียค

เครื่องมือวัคตัวแปรในการศึกษานี้เป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า (Summated Ratings Scale) ซึ่งได้สร้างและมีการทคลองหาคุณภาพแบบวัค โดยเลือกใช้เฉพาะข้อที่มีคุณภาพรายข้อสูง เข้ามาตรฐาน ส่วนค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแต่ละแบบวัคอยู่ระหว่าง .56 ถึง .92

สมมติฐานในการวิจัยนี้มี 6 ข้อ ซึ่งมีพื้นฐานในการตั้งสมมติฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิ สัมพันธ์ สถิติที่ใช้ในการทคสอบสมมติฐานมี 2 วิธี คือ วิธีที่หนึ่ง การวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทาง (Three - Way Analysis of Variance) และปฏิสัมพันธ์จากการวิเคราะห์ความแปร ปรวนที่พบว่ามีนัยสำคัญ ถูกทคสอบค้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe และ วิธีที่สอง คือ การวิเคราะห์แบบถคถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ทั้งชนิค โคยรวม (Standard) เพื่อทคสอบสมติฐาน และเป็นขั้น (Stepwise) เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ ใช้ต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 18 กลุ่ม ซึ่งแบ่งตามลักษณะชีว สังคมภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ในการวิจัยนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาลักษณะ ทางชีวสังคมของพนักงานที่อยู่ในกลุ่มที่เสี่ยงอีกด้วย

ผลการวิจัยที่สำคัญมี 4 ประการ ดังนี้

ประการแรก จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ปรากฏว่า พนักงานโรง งานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นค้าย ที่มีจิตลักษณะเดิมสูงพร้อมกันทั้งสองค้าน มีพฤติกรรมการ ทำงานอย่างปลอดภัยมากกว่า พนักงานประเภทตรงข้าม คือ 1) พนักงานที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบ กุมตนมาก และมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานอย่างปลอดภัยมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการทำงานอย่าง ปลอดภัยส่วนบุคคลมากกว่า พนักงานประเภทตรงข้าม ผลเช่นนี้พบโดยเฉพาะในกลุ่ม พนักงาน จากบริษัทขนาดเล็ก และ กลุ่มพนักงานที่ฐานะครอบครัวไม่ดี และ 2) พนักงานที่มีทัศนคติที่ดีมาก ต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย และมีความเชื่ออำนาจในตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการ ให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัยมากกว่า พนักงานประเภทตรงข้าม ผลเช่นนี้พบโดย เฉพาะในกลุ่มพนักงานที่มีการศึกษาทั้งน้อยและมาก นอกจากนี้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบลดลอย พหุคูณ ปรากฏผลอีกว่า จิตลักษณะเดิมทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอด ภัยส่วนบุคคลในกลุ่มรวม ทำนายได้ 16.5 % และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มพนักงานที่มีสถานภาพ สมรสอื่น ๆ ทำนายได้ 21.6 % มีตัวทำนายที่สำคัญโดยสรุป คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบกุมตน และความเชื่ออำนาจในตน ในขณะที่พฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัย จิตลักษณะเดิมสามารถทำนายได้ 14.0 % ในกลุ่มรวม และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มพนักงานที่มีฐานะ ของครอบครัวดี ทำนายได้ 18.3 % % มีตัวทำนายที่สำคัญโดยสรุปเช่นเดียวกับพฤติกรรมแรก

ประการที่สอง พบผลว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นค้าย ที่อยู่ในสถาน การณ์การทำงาน ทั้ง 4 ค้าน โดยลำพังในแต่ละด้านที่เหมาะสมมาก คือ การได้รับการสนับสนุน การทางสังคมจากหัวหน้ามาก หรือมีการรับรู้สภาพแวคล้อมที่เสี่ยงในโรงงานมาก หรือมีการเห็น แบบอย่างจากเพื่อนร่วมงานมาก หรือมีการทำงานหนักเกินใปมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการทำงาน อย่างปลอดภัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัยมากกว่า พนักงานประเภทตรงข้าม พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม นอกจากนี้ยังพบว่า สถานการณ์ในการทำงาน ทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยส่วนบุคคลในกลุ่มรวมใค้ 20.3 % และทำนายได้สูงสุดเท่ากันใน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มพนักงานหญิง กลุ่มพนักงานบริษัทขนาดใหญ่ กลุ่ม พนักงานแผนกสิ่งทอ และกลุ่มพนักงานที่มีอายุงานมาก โดยทำนายได้ 24.6 % มีตัวทำนายที่ สำคัญโดยสรุป คือ การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน และการรับรู้สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงในโรง งาน ในขณะที่พฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัย สถานการณ์ในการทำงาน ทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายได้ 23.7 % ในกลุ่มรวม และทำนายสูงสุดในกลุ่มพนักงานที่มีสถานภาพ สมรสอื่น ๆ ได้ 32.8 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญโดยสรุปคือ การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน การสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้า การรับรู้สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงในโรงงาน และการทำงาน หนักเกินไป

ประการที่สาม จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรจากกลุ่ม จิตลักษณะเดิมและกลุ่มสถานการณ์ ปรากฏปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างตัวแปรเหล่านั้น 3 ประการ คือ 1) พนักงานที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้ามาก พร้อมกับมีความรู้ในการทำงานอย่างปลอดภัยมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย มากกว่า พนักงานประเภทตรงข้าม ผลเช่นนี้พบในกลุ่มพนักงานสิ่งทอ 2) พนักงานที่มีความเชื่อ อำนาจในตนมาก ถึงแม้ทำงานหนักเกินไปมาก และการรับรู้สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงในโรงงานมาก ยังเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยมากกว่า พนักงานประเภทตรงข้าม ผลเช่นนี้พบใน กลุ่มพนักงานแผนกปั่นด้าย และ 3) พนักงานที่มีสุขภาพจิตดีมาก การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วม งานมาก พร้อมกับมีการรับรู้สภาพแวดล้อมที่เสี่ยงในโรงงานมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมให้การ สนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัยมากกว่า พนักงานประเภทตรงข้าม ผลเช่นนี้พบในกลุ่ม พนักงานอายุมาก

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ โดยใช้กลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะเคิม และ สถานการณ์ในการทำงานเข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานอย่าง ปลอดภัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัย ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย ในกลุ่มรวมได้ 27.0 % และ 28.9 % ตามลำดับ และยังพบ ว่าตัวแปรทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยส่วนบุคคลได้สูงสุคถึง 31.9 % ในกลุ่มพนักงานที่มีอายุมาก ในขณะที่ทำนายพฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงาน อย่างปลอดภัยได้สูงสุด 37.3 % ในกลุ่มพนักงานแผนกสิ่งทอ มีตัวทำนายที่สำคัญโดยสรุปคือ การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ประการที่สี่ พบว่า เมื่อรวมกลุ่มตัวแปรทางสถานการณ์ และจิตลักษณะเข้าด้วยกัน เป็น 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการให้ การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย ใน กลุ่มรวมได้ 43.3 % และ 52.4 % ตามลำดับ และยังพบว่าตัวแปรทั้ง 10 ตัว สามารถทำนาย พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยได้สูงสุด 52.9 % ในกลุ่มพนักงานที่มีฐานะของครอบครัวคื ในขณะที่ทำนายพฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัยได้สูงสุดถึง 61.1 % ใน กลุ่มพนักงานที่มีสถานภาพอื่น ๆ ซึ่งพบตัวทำนายที่สำคัญโดยสรุปของทั้งสองพฤติกรรมว่า ทัศ นกติที่ดีต่อพฤติกรมการทำงานอย่างปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ประการที่ห้า ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มพนักงานที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับ แรก เนื่องจากมีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอคภัยทั้งสองด้าน คือ พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัย ในปริมาณน้อย ได้แก่ กลุ่มพนักงานที่มีอายุงานน้อย กลุ่มพนักงานชาย และกลุ่มพนักงานที่มีการศึกษาน้อย โดย มีตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยส่วนบุคคลของพนักงานงานกลุ่มเสี่ยง

เหล่านี้ คือ ทัศนคติที่คีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย และการรับรู้สภาพแวดล้อมที่เสี่ยง ในโรงงาน ส่วนตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัย ของพนักงานกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้ คือ ทัศนคติที่คีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย และการเห็น แบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงเหตุที่พบในการวิจัยนี้ โดยมีเปอร์เซ็นต์การทำนาย พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยทั้งสองค้านในกลุ่มเสี่ยงตั้งแต่ 39.2 % ถึง 55.3 % ส่วนตัว ทำนายที่สำคัญของทัศนคติที่คีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย คือ การเห็นแบบอย่างจาก เพื่อนร่วมงาน ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตบ และความเชื่ออำนาจในตน โดยมีเปอร์เซ็นต์การ ทำนายในกลุ่มเสี่ยงทั้งหลาย ตั้งแต่ 26.2 % ถึง 39.6 %

ข้อเสนอแนะการปฏิบัติเพื่อการพัฒนามี 2 ประการ คังนี้

ประการแรก สำหรับกลุ่มพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย กลุ่มที่มีความ เสี่ยงมากที่สุด คือ กลุ่มพนักงานที่มีอายุงานน้อย กลุ่มพนักงานชาย และกลุ่มพนักงานที่มีการ ศึกษาน้อย ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาโดยเร่งด่วน ทั้งนี้ในการพัฒนานั้นสิ่งแรกที่ต้องพัฒนาคือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยก่อน และจึงพัฒนาสถานการณ์ในการ ทำงาน ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน และการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้า ใน ส่วนของจิตลักษณะเดิมนั้นสิ่งที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่อ อำนาจในตน

ประการที่สอง ในส่วนของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้ายโดยทั่วไป ควรพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนเช่นกัน รวมทั้งพัฒนาลักษณะมุ่ง อนาคตควบคุมตนและความเชื่ออำนาจในตน แล้วจึงพัฒนาสถานการณ์ในการทำงาน ได้แก่ การ เห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมงาน และการสนับสนุนทางสังคมจากหัวหน้า รวมทั้งโรงงานควรจัด สถานที่และการพักผ่อนอย่างเหมาะสม เพื่อลดความเครียดในการทำงานของพบักงานด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ประการแรก ควรมีการทำวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะ พฤติกรรมการ ทำงานอย่างปลอดภัย ทั้ง 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยส่วนบุคคล และพฤติ กรรมการให้การสนับสนุนการทำงานอย่างปลอดภัย กับปริมาณการเกิดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการ ทำงานของพนักงาน

ประการสอง ควรมีการทำวิจัยเชิงทคลองที่เกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกอบรม หรือ พัฒนาทัศนคติที่คีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอคภัย เพื่อให้เกิคการรับรู้สภาพเสี่ยงในการ ทำงาน และเมื่อได้ผลการวิจัยเชิงทคลองมาแล้ว ก็จะได้นำมาใช้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ใน การพัฒนาพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ให้บังเกิดขึ้นกับพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมใน ประเทศต่อไป

ประการที่สาม จากผลการวิจัยพบว่า มีกลุ่มพนักงานที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายทัศนคติที่ดี ต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยนัย ยสุด คือ กลุ่มพนักงานชาย กลุ่มพนักงานที่ทำงานแบบ ไม่มีกะ (พนักงานที่ทำงานในช่วงเวลาปกติ คือ ตั้งแต่เวลา 08.00 น. ถึง 17.00 น.) และกลุ่ม พนักงานที่มีสถานภาพโสด ดังนั้นจึงควรมีการประมวลเอกสารเพิ่มเติมเพื่อหาสาเหตุอื่นๆ ที่อาจ เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของกลุ่มพนักงานดังกล่าว

ประการที่สี่ ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Path Analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาอิทธิพลของปัจจัยเชิงเหตุที่มีต่อพฤติกรรมการ ทำงานอย่างปลอดภัยทั้งสองด้าน

ABSTRACT

TE 159323

Title of Thesis: Psycho-social As Correlates of Work-Safety Behavior of Employees in

Textile and Spinning Industry

Author : Thawatchai Sripornngam

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2004

This research study aimed at investigating the antecedents of work-safety behavior of employees in textile and spinning industry. There were 4 objectives. First, to examine the influence of situation factors on work-safety behavior of employees. Second, to study the relationship between psychological characteristics and work-safety behavior of employees. Third, to investigate the interactional effects of situational factors and psychological characteristics on work-safety behavior. Finally, to pinpoint the at-risk groups of employees who displayed less the work-safety behavior, and their antecedents.

Interactionism Model was used as a conceptual framework in this study. Important variables from several theories, e.g., Psychological Theory of Work and Moral Behavior (Bhanthumnavin, 1993), Reasoned Action Theory (Azjen & Fishbein, 1974), as well as from current interest, e.g., belief in internal locus of control of reinforcement (Rotter, 1966) and social support at work (House, 1981) were studied as antecedents of work-safety behavior of employees.

Samples of this study were employees in textile and spinning industry from 5 plants in Bangkok and vicinity. Stratified quota random sampling was used to obtain 485 employees, consisting of 183 males and 302 females, with the average age of 25 years, and the average years in compulsory education of 9 years.

This correlational-comparative study consisted of 3 groups of independent variables. The first groups was situational factors, consisting of 4 variables, i.e., supervisory social support, perceived work-risk environment, peer work-safety modeling, and work overload. The second group

was psychological traits, consisting of 3 variables, i.e., metal health, future orientation and self-control, and belief in internal locus of control of reinforcement. The third group of variable was psychological states, consisting of 3 variables, i.e., work-safety knowledge, favorable attitudes toward work-safety behavior, and stress at work. The work-safety behavior, as dependent variable group, consisting of 2 variables: personal work-safety behavior, and supportive work-safety behavior. Biosocial and background variables of the samples were also examined, and used as categorical variables.

Most of the questionnaires in this study were in form of summated ratings scales. All questionnaires were tried out. Items in each questionnaire were carefully selected by two criteria. Range of reliability for each questionnaire was between .56 to .92.

Based on Interactionism Model, 6 hypotheses were set. Two statistical approaches were employed to test the hypotheses. First, three-way analysis of variance with post hoc test as Scheffe. Second, Multiple Regression Analysis in terms of standard to test the hypotheses, and stepwise to find results for further implications. Data were analyzed both in total sample and other 18 subgroups divided by their biosocial and background variables.

Based on the research results, there are 4 important findings as follow.

First, results from two-way ANOVA indicated that employees with relatively higher degree of two psychological traits had more work-safety behavior than their counterparts. This result was found in 2 conditions. Employees reporting higher future orientation and self-control together with higher work-safety knowledge had higher scores on personal work-safety behavior than their opposites. This result was found especially in employees from small plants, and employees with low SES. Furthermore, employees reporting more favorable attitude towards work-safety behavior together more belief in internal locus of control of reinforcement had higher scores on supportive work-safety behavior than their opposites. This result was found both in low and high educated employees. Moreover, results from MRA showed that all 3 psychological traits could account for the variance of personal work-safety behavior in total sample with 16.5%, and with the highest predictive percentage of 21.6% in employees with other marital status. In sum, the important predictors of the personal work-related behavior were future orientation and self-control, and more

belief in internal locus of control of reinforcement. In addition, all 3 psychological traits could account for the variance of supportive work-safety behavior in total sample with 14.0%, and with the highest predictive percentage of 18.3% in employees with high SES. The same important predictors were found as personal work-safety behavior.

Second, in general, employees with high supervisory social support, or high perceived work-risk environment, or more peer work-safety modeling, or high work overload reported more of the two work-safety behaviors than their opposites. Furthermore, all 4 situational factors could account for the variance of personal work-safety behavior in total sample with 20.3%, and with the highest predictive percentage of 24.6% in 4 groups of employees: females, employees from large plants, employees in textile department, and older employees. In sum, the important predictors of the personal work-related behavior were peer work-safety modeling, and high perceived work-risk environment. In addition, these situational factors could account for the variance of supportive work-safety behavior in total sample with 23.7%, and with the highest predictive percentage of 32.8% in employees with other marital status. In sum, the important predictors of the supportive work-related behavior were peer work-safety modeling, supervisory social support, high perceived work-risk environment, and work overload.

Third, results from three-way ANOVA using two groups of variables: psychological trait, and situational factors, as independent variables indicated 3 important findings. First, employees with all together higher degrees of future orientation and self-control, supervisory social support, and work-safety knowledge had higher scores on personal work-safety behavior than their opposites. This result was found especially in employees in textile department. Second, employees reporting more belief in internal locus of control of reinforcement, even though experiencing high work overload and perceiving more work-risk environment had higher scores on personal work-safety behavior than their opposites. This result was found in spinning department. Finally, employees with good mental health and more peer work-safety modeling, but perceived more work-risk environment, reported higher scores on supportive work-safety behavior than their opposites. This result was found in older employees.

On the top of that, results from MRA using psychological traits and situational factors as predictors could account for the variance of personal work-safety behavior, and supportive work-safety behavior in total sample with 27.0% and 28.9%, respectively. The highest predictive percentage of 31.9% for personal work-safety behavior was found in older employees, and of 37.3% for supportive work-safety behavior was found in employees in textile department. In sum, the important predictors of these behaviors were peer work-safety modeling, and future orientation and self-control.

Fourth, all psychological and situational predictors, total of 10 variables, could account for the variance of personal work-safety behavior, and supportive work-safety behavior in total sample with 43.3% and 52.4%, respectively. The highest predictive percentage of 52.9% for personal work-safety behavior was found in employees with high SES, and of 61.1% for supportive work-safety behavior was found in employees with other marital status. In sum, the most important predictor of these behaviors was favorable attitudes toward work-safety behavior, followed by peer work-safety modeling, and future orientation and self-control.

Fifth, results from this study pinpointed 3 at-risk employee groups who reported relatively less work-safety behaviors, they are, employees with less tenure, male employees, and employees with low education. The important predictors of personal work-safety behaviors for these at-risk groups were favorable attitudes toward work-safety behavior, and perceived more work-risk environment. The important predictors of supportive work-safety behaviors for these at-risk groups were favorable attitudes toward work-safety behavior, and peer work-safety modeling. Predictive percentage of both work-safety behaviors of these three at risk groups ranged between 39.2% to 55.3%. The important predictors of favorable attitudes toward work-safety behavior were peer work-safety modeling, future orientation and self-control, and more belief in internal locus of control of reinforcement, with predictive percentage for the three at-risk group ranged between 26.2% to 39.6%.

There are two recommendations for implication.

First, immediate attention should be paid to three at-risk groups: employees with less tenure, male employees, and employees with low education. favorable attitudes toward work-safety behavior is the most urgent psychological characteristic to be heightened. Furthermore, appropriate peer work-

safety modeling, and support from supervisors should be promoted in workgroup. Other two psychological characteristics should also be increased: future orientation and self-control, and more belief in internal locus of control of reinforcement.

Second, to increase work-safety behaviors in general employees, favorable attitudes toward work-safety behavior is still the most urgent psychological characteristic to be heightened. Furthermore, future orientation and self-control, and more belief in internal locus of control of reinforcement should also be increased. Appropriate peer work-safety modeling, and support from supervisors should also be promoted in workgroup. In addition, employees should receive basic and advance knowledge as well as drills on safety in working with textile and spinning machines. Other supporting facilities, such as gym, common room or leisure activities should be encouraged or arranged to lower employees' work stress.

There are four recommendations for future study.

First, replicate studies should not measure only work-safety behavior, but also measure frequency of occupational injuries/accidents.

Second, evaluative experimental study should be done to indicate the effectiveness of training modules, based on the findings from this study, before wisely implement.

Third, for the three employees groups with lower predictive percentage favorable attitudes toward work-safety behavior: male employees, daily employees (who work from 8 am. to 17 p.m. daily), and employees with less tenure, other researchers are suggested to find other suitable antecedents.

Finally, similar data from other study can be analyzed in different approaches. Path Analysis, indicating direct and indirect effects of each independent variable to dependent variables is recommended.